

naar Manden viser sig at være ødsel, og naar hele hans Virksomhed tyder hen paa, at han vil ødelægge Fællesformuen. I saa Fald har hun kun at indgive Begæring herom til Overøvrigheden, og hvis den finder Begæringen begrundet, er det naturligvis Skifteretten, der har at foretage Ophevelsen af Formuefællesskabet. Den anden Klasse Tilfælde, i hvilke Hustruen kan forlange Formuefællesskabet ophævet, og ligefrem har Ret til det, det er, naar Manden ulovlig ophæver Samlivet, og ligeledes naar Fællesboet kommer under Konkurs i Mandens levende Live. — Endelig indeholder Forslagets 6te Kapitel, der giver Regler for Ægtepagter, afsluttede i Udlandet; det skal jeg ikke nærmere komme ind paa. Disse Regler ere overensstemmende med de almindelige Regler om Retshandler, oprettede i Udlandet enten af Danske eller af fremmede, der senere ere komne til Danmark. Jeg skal i øvrigt anbefale Forslaget til det høje Tings Velvilje.

Det andet Lovforslag, jeg har at fremsætte, er Forslag til Strandingslov for Færøerne. Strandingsloven af 10de April 1895 kom ikke til at omfatte Færøerne, fordi Forholdene der i flere Henseende ere ejendommelige, saa at man ikke uden videre kan give ganske de samme Regler der som her. Der er derfor blevet udarbejdet et Udkast til en særlig Strandingslov for Færøerne. Den har været forelagt for Lagtinget, som har vedtaget den med nogle faa Forandringer, og det er i alt væsentligt i den Skikkelse, Lagtinget har vedtaget Udkastet, at Forslaget her fremsættes.

Det tredje Forslag, jeg fremsætter, er Forslag til Lov om Ændring i Lov af 1ste April 1893 angaaende yderligere Foranstaltninger mod Indførelse af asiatisk Kolera § 6. I denne Paragraf bestemmes det, at denne Lov ligesom ogsaa en ældre Lov, nemlig Loven af 30te Marts 1885, i øvrigt med samme Titel, skulde undergives en Revision i indeværende Rigsdagsamling. En saadan Revision vilde ikke have været vanskelig, thi efter min Formening vilde der ikke ved denne Revision være nogen Grund til at foretage Forandringer, da de gældende Bestemmelser have vist sig at være hensigtsmæssige. Men der er indtraadt en Omstændighed, der gør, at Revisionen ikke godt kan foretages i Øjeblikket; det er nemlig den internationale Konference om ensartede Regler i Henseende til Foranstaltninger til at forhindre Indførelse af Pest, som blev af-

holdt forrige Aar i Venedig, en Konference, som det staaer de enkelte Magter frit at tiltræde, naar de ville. Nu have vore nordiske Naboer tiltraadt eller ere i Færd med at tiltræde disse Bestemmelser, og derved kommer Spørgsmaalet særlig frem for Danmark om ogsaa at tiltræde dem. Men hvis de skulde tiltrædes, vil det ikke alene være nødvendigt at revidere de to nævnte Love, men ogsaa den Hovedlov, hvortil disse to Love om asiatisk Kolera knytte sig, nemlig Loven af 2den Juli 1880 om Foranstaltninger mod smitsomme Sygdommes Indførelse. De Bestemmelser, der findes, kunne i stort Omfang ikke bestaa uforandrede, hvis vi skulde tiltræde denne Konferences Bestemmelser, og dertil kommer, at hvis man tiltræder dem, kan der være Tale om at ordne Forholdet paa forskellig Maade. Der skal i saa Fald oprettes en Karantæneanstalt, og der bliver tillige Spørgsmaal om en Desinfektionsanstalt, hvilket vil blive en meget kostbar Anstalt. Hvor kostbar den bliver, beror paa, i hvilket Omfang man skal paabyde Desinfektion af Varer inden for den Frihed, som man efter disse Bestemmelser har, thi ganske frit er man ikke stillet. Men saadanne Arbejder ville fordre Undersøgelser og Forberedelser, og derfor tillader jeg mig at foreslaa, at denne Revision af de to Love udsættes et Aar, saa kunne vi ventelig til næste Samling have det fornødne Materiale til Stede for at vedtage en Lov, som omfatter hele det nødvendige Omraade.

Formanden: Eksemplarer af de fremsatte Lovforslag ville blive omdelte.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Forandring i Lov om Beskyttelse for Varemærker af 11te April 1890.

(Lovforslaget findes i Tillæg C., Sp. 23—26.)

Sagen sættes under Forhandling.

Gustav Hansen: I Loven af 11te April 1890 om Varemærker findes i § 4 et Forbud mod at registrere som Varemærke saadanne Betegnelser af Varer, som udelukkende bestaa i Tal, Bogstaver eller Ord, som ikke have en saa fremtrædende ejen-